

β) des Wagenlenkers des Bhīma MBu. 2, 1234, 6, 2825, 2827, 3355, fgg. 8, 3836, fgg. — γ) eines Dānava KATHās. 47, 22. — δ) eines Gebirges MĀrk. P. 59, 13. — 3) f. आ a) (sc. सिद्धि) Bez. einer der Vollkommenheiten, zu denen man durch den Joga gelangt, SARVADARĢANAS. 168, 19. सर्वभावान्धिष्ठात्वाद्विषया (so ist zu lesen) विशोका सिद्धिः 179, 9, fg. विशोका वा ज्योतिष्मती (JOGAS. 1, 36) 14. Verz. d. Oxf. H. 231, b, 34. VP. 45, N. 5. — b) N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBu. 9, 2623. — 4) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 236, b. — Vgl. परि°.

विशोक्ता (von 2. विशोक) f. Kummerlosigkeit MBu. 12, 8215. MĀrk. P. 33, 14.

विशोकदेव m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 280, b, 3.

विशोकद्वाद्शी f. Bez. eines best. 12ten Tages Verz. d. Oxf. H. 34, b, 18.

विशोकपर्वन् n. Bez. des 13ten Buches des MBu. bei dessen Eintheilung in 20 Bücher Ind. St. 2, 138. Verz. d. B. H. No. 389. 397. Verz. d. Oxf. H. 2, a, 8.

विशोकषष्ठी f. Bez. eines best. 6ten Tages Verz. d. Oxf. H. 34, a, 39.

विशोकसप्तमी f. Bez. eines best. 7ten Tages Verz. d. Oxf. H. 41, a, 17.

विशोकीकर् (विशोक + 1. कर्) vom Kummer befreien: °कृत Verz. d. Oxf. H. 280, b, 4.

विशोक्त्वक्लि (?) neben शोठाक्लि (?) KATHās. 46, 121.

विशोधन (vom caus. von शुध् mit वि) 1) adj. reinigend, wegwaschend: स्नेतो°, शुक्र° Suçr. 1, 182, 12. वस्ति° 188, 14. purgantia 2, 22, 3. मल° R. 1, 26, 19 (27, 18 GORR.). कामक्रोधादिनिःशेषमनोमल° PAÑĒAR. 4, 3, 176. unter den Beiw. Vishṇu's MBu. 13, 7017. आत्म° (Vishṇu) Buāg. P. 5, 18, 2. — 2) f. ई a) Croton polyandrum Roxb. oder Croton Tiglium Lin. (purgierend) RĀĠAN. im ÇKDR. — b) die Residenz Brahman's ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 3) n. a) das Reinigen, Ausputzen: मूत्रमार्ग° Suçr. 1, 25, 8. 16. 93, 10. 156, 2. der Bäume (durch Ausschneiden von dünnen Zweigen u. s. w.): शस्त्रेण VARĀH. BRH. S. 55, 15. Reinigung in kirchlichem Sinne M. 11, 143. 156. 165. 200. JĀĒN. 3, 24. — b) Subtraction: दानविशोधने Addition und Subtraction VARĀH. BRH. 26(24), 11.

विशोधिन् (von शुध् mit वि) 1) adj. reinigend; davon विशोधित n. das Reinigen: दिआर्गणाम् Spr. 4583. — 2) f. °शोधिनी Tiaridium indicum Lehm. RĀĠAN. im ÇKDR.

विशोधिनोबीज n. Croton Jamalgota Hamilt. RĀĠAN. im ÇKDR.

विशोध्य (vom caus. von शुध् mit वि) adj. 1) zu bereinigen, abzutragen; n. Schuld Vop. 26, 101. — 2) zu subtrahiren: चलादिशोध्यः — द्युचरः GOLĀDHJ. 6, 24.

विशोविशीय n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 236, b. PAÑĒAV. Br. 14, 4, 36. LĪṬJ. 6, 11, 8. 12, 11. अग्नेर्वि° Ind. St. 3, 201, a.

विशोष (von शुष् mit वि) m. Trockenheit Suçr. 1, 67, 7.

विशोषण (vom caus. von शुष् mit वि) 1) adj. trocknend, trocken machen: अश्रुसागर° Buāg. P. 3, 28, 32. अस्त्र MBu. 3, 12139. ज्ञाण° so v. a. heilen machend ÇĀk. 89, v. 1. — 2) n. das Trocknen, Trockenmachen Suçr. 2, 23, 8. यशोवर्माद्रिवाहिन्याः (Fluss und Heer) तणात्कुर्वन्विशोषणम् RĀĠA-TAR. 4, 134. — Vgl. तालु°.

विशोषिन् adj. 1) austrocknend, dürr werdend: शस्यानामविश्रु- विशोषिणाम् RAGH. 1, 62. — 2) trocknend, trocken machend Suçr. 1, 64,

9. 197, 10. कफमेदो° 232, 3. Verz. d. Oxf. H. 234, b, 30.

विशोऽज्ञम् adj. VS. PRĀT. 5, 39. nach der Analogie von सत्योऽज्ञम् falsch gebildet st. विडोऽज्ञम्, etwa volkwaltend VS. 10, 28.

विशकद्राकर्ष (वि° + आकर्ष) m. Hundezüchter oder Züchtiger eines Hundehalters (Durga) Nir. 2, 3. — Vgl. विशकद्रु.

विश्रं m. nom. act. von विश् P. 3, 3, 90. Schol. zu 6, 4, 19 und 8, 4, 44. Vop. 26, 180.

विश्रंति (2. विश्र् + ण°) m. AV. PRĀT. 4, 60. Haupt einer Niederlassung: Hausherr, Gemeindehaupt, Stammältester: जुगुर्वान् RV. 1, 37, 8. सप्तपुत्र 164, 1. विश्रंतीव (VS. PRĀT. 4, 23, 86) 7, 39, 2. 55, 5. 9, 108, 10. रुरिक्तं युवतिं विश्रंतिः सन् 10, 4, 4. अत्रा नो विश्रंतिः पिता पुराणां अनु वेनति 135, 1. TS. 2, 3, 4, 3. Agni RV. 1, 12, 2. 26, 7. तामिमे दम् आ विश्रंतिं विशस्वो राजानमृज्जते 2, 1, 8. 3, 2, 10. विश्राम् 13, 5. Indra 3, 40, 3. विश्रंतयः Buāg. P. 10, 20, 24 nach dem Comm. entweder = राजानः oder वणिजां पतयः.

विश्रंती f. zu विश्रंति AV. PRĀT. 4, 60. RV. 2, 32, 7. 3, 29, 1. TBu. 1, 2, 1, 13.

विश्रंती f. N. pr. eines Weibes, welchem die Açvin das abgerissene Bein wieder anheilen oder durch ein ehernes ersetzen, RV. 1, 112, 10. 116, 15. 117, 11.

विश्रंतीवासु adj. nach SĀJ. = विशां पालयितृधनौ, Bez. der Açvin RV. 1, 182, 1.

विश्यं (von 2. विश्र्) 1) adj. eine Gemeinde u. s. w. bildend, zur Gemeinde gehörig u. s. w.: ज्ञाः RV. 1, 126, 5. ज्ञय, विश्य 10, 91, 2. — 2) m. ein Mann vom Volke oder von der dritten Kaste AV. 6, 13, 1. VS. 18, 48.

विश्यापार्पा adj. ohne die Çjāparṇa's vor sich gehend AIT. Br. 7, 27.

विश्रंसन s. विश्रंसन.

विश्रणन n. = विश्राणन ÇABDAR. im ÇKDR.

विश्रम (von अश्म् mit वि) m. = विश्राम Vop. 26, 170. BHARATA im DVIRĪPAK. nach ÇKDR. Ruhe, Erholung: (कुटुम्बी) पुत्रैरपहृतभरः कल्पते विश्रमाय VIKR. 42. अनुज्ञातो° adj. ÇĀk. 32, 11, v. 1. अविश्रमो ऽयं लोकत-त्वाधिकारः 60, 19, v. 1.

विश्रमण (wie eben) n. das Ausruhen, Erholung MBu. 12, 5848. KATHās. 101, 64. Buāg. P. 10, 59, 45 = 61, 6.

विश्रम्भ (von अश्म् mit वि) m. 1) das Nachlassen RV. PRĀT. 3, 1. — 2) Vertrauen; vertrautes Benehmen, Vertraulichkeit; = विश्वास AK. 2, 8, 1, 23. TRĪK. 3, 3, 290. H. 1518. an. 3, 459. MED. bh. 20. HALĀJ. 4, 84. = प्रणय AK. 3, 4, 22, 138. 24, 154. TRĪK. H. an. MED. — अविश्रम्भेण (अविश्रम्भेन v. 1.) गत-व्यं विश्रम्भे धार्येन्मनः MBu. 12, 6965. 14, 1047. Buāg. P. 3, 23, 2. 7, 6, 30. विश्रम्भात्प्रियतामेति विश्रम्भात्कार्यमृच्छति । विश्रम्भेण हि देवेन्द्रा दितेर्गर्भमघातयत् ॥ Spr. 2849. प्रेमविश्रम्भपेशलम् KATHās. 29, 8. प्रीति-विश्रम्भभाजनम् HIT. 43, 6. विश्रम्भेण प्रविश्यताम् R. GORR. 1, 75, 14. विश्रम्भार्ह (स्वैरालाप) Spr. 1836. उष्टामात्पेषु MBu. 5, 1483. 12, 5100. Spr. 1432. दर्शपूर्णमासादिवाक्येषु ÇĀĀK. zu BRH. ĀR. UP. S. 184. विश्रम्भाद्य-स्य Spr. 2580. यदिश्रम्भात् Buāg. P. 9, 14, 29. दैते धुवार्थविश्रम्भं त्यज 6, 15, 26. विश्रम्भं कुरु मे MBu. 1, 6051. विश्रम्भस्ते न कर्तव्यस्तेषु R. 1, 9, 50 (49 GORR.). Spr. (II) 389. कृत° adj. Buāg. P. 4, 22, 15. विश्रम्भं लभते R. 2, 60, 7. अत्राप्य विश्रम्भं प्रभविलुषु Spr. (II) 483. तस्य विश्रम्भमाल-भ्य KĀM. NĪTIS. 9, 63. यथा विश्रम्भमाप्नुयात् 64. विश्रम्भं जग्मुः fassten